నాస్తి (న+అస్తి)

- వెల్చేరు చంద్రశేఖర్

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

వత్సలని సైకియాట్రిక్ దగ్గరికి తీసుకెళదామనుకున్నా దానికి గిరిజాదేవి అనుమతి అవసరం యెంతేనా వుంది. ముందుగ వత్సలతో అన్నా..,"యేం నేను పిచ్చిదాన్ని అనుకుంటున్నారా?" అంటూ సీరియస్ గా చూసింది.

"యేం పిచ్చివాళ్ళే డాక్టరు దగ్గరికి వెళ్తారా?"

"--------------------"

"మానసికంగా కృంగిపోకుండా , ధైర్యంగా వుండడం కోసం డాక్టరు సలహా తీసుకుందాం" ,,అన్నా.

వత్సల ఏం మాట్లాడలేదు. రెండుమూడుసార్లు నచ్చచెప్పిన తర్వాత వొప్పుకుంది.

డా.స్నేహలత దగ్గరకి వెళ్ళాం , నేచెప్పింది విన్న తర్వాత , అత్తగారింటిలో ఆమెసంబంధాల గురించి వివిధమైన ప్రశ్నలు వేసింది. అన్ని సమాధానాలూ నార్మల్ గా వున్నాయి.

" సరిలెండి రేపురండి". అంటూ పంపివేసింది.

మర్నాడు వత్సలని తీసుకు, డా, స్నేహలత దగ్గరకి వెళ్ళేసరికి , ఆమె ఎవరితోనో మాట్లాడుతోంది. వత్సలని కాని నన్నుగాని లోపలికి రమ్మనలేదు .ఇద్దరం చాలాసేపు వెయిట్ చేసాం నిరీక్షణలో అలసిపోయాం . వత్సల అయితే బాగా అలసిపోయింది.

అప్పుడు బైటికి వచ్చింది స్నేహలత,సారీ వత్సలా చాలాసేపు వెయిట్ చేయించాను. ఏమనుకోకు, రండి లోపలికి వెళదాం అని మమ్మల్ని చాంబరులోకి తీసుకెళ్ళింది.

"వత్సల ఫిజికల్లీ ఆల్ రైట్ మెంటల్లీ ఆల్ సో ఆల్ రైటు డిప్రషనుకి కారణం ఏమిటో తెలియడం లేదు."

"మనం ఆగదిలో కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం అక్కడ ఈజీచైర్ వుంది. వత్సలకి కాస్త రిలాక్సింగా వుంటుంది." అని వత్సలని నన్ను తీసుకుని ఆగదిలోకి వెళ్ళింది.

ఆగదిలో ఎరేంజ్ మెంట్స్ చాలా విచిత్రంగా న్నాయి. ఈజీచైర్ కి ఎదురుగుండా దీపం ఉంది. అది ఈజీచైర్ లో కూర్చున్న వాళ్ళమీద పడుతోంది. పక్కనే టేబులు మీద క్రౌన్ పీసు సైజులో ఒక జింకప్లేటు ది. దాని మధ్య రాగిముక్క తాపడం చేసి ఉంది. అంతకుమించి గదిలో కూర్చోడానికి , మరే ఏర్పాట్లులేవు . గది చాలా శుభ్రంగా ది. గదికి ఒకపక్క స్నేహలత చేంబర్ ఉంది. దానికి దీని మధ్యగా పెద్ద గ్లాసుపేనల్ ది. ఈ గదిలో ఏం మాట్లాడినా పైకి వినిపించదు. స్నేహలత నన్ను తన చేంబరులో కూర్చోమంది.

వత్సలని తీసుకుని ఆగదిలోకి వెళ్ళింది. గదిలో వున్న లైట్లు ఆర్పేసింది.

వత్సలని ఈజీచైర్ లో కూర్చోబెట్టింది. వత్సల ఈజీచైర్ లో కూర్చున్న తర్వాత చేతులూ కాళ్ళూ రిలాక్సింగ్ గా ఉండేటట్లు , కూర్చోమని చెప్పింది. , వత్సల స్నేహలత చెప్పినట్టూ బుద్ధిగాచేసేస్తోంది. టేబులుమీద ఉన్న జింకుప్లేటు తీసి వత్సలకి ఇచ్చి , దాని మధ్యనున్న కాపరు తాపడాన్ని చూపించింది. ఏదేదో చెప్తోంది. వత్సల వింటోంది. కళ్ళుమూస్తోంది మళ్ళీ తెరుస్తోంది.జింక్ ప్లేటు వేపు చూస్తోంది. తను అనుకున్నది జరక్కపోయేసరికి , వత్సల చేతిలోంచి జింక్ ప్లేటు తీసి బల్లమీద పెట్టి , మెల్లగా వత్సల దగ్గరికి వెళ్ళి రెండు అరచేతులని చెస్ట్ వరకూ తీసుకొచ్చి మళ్ళీ దూరంగా తీసుకెళ్ళి మళ్ళీ తల దగ్గరకి తీసుకు మళ్ళీ క్రింద వరకూ తీసుకొచ్చింది. అలా మూడుసార్లు చేసేసరికి వత్సల కళ్ళుమూసేసింది. మరి తెరవలేదు . మగతలోకి వెళ్ళింది . వత్సలని స్నేహలత హిప్నటైజ్ చేస్తోంది .నాకెందుకు చెప్పలేదు. సబ్ కాంక్షస్ లో వత్సల మనసులో వున్న భయాలూ ఆరోజు జరిగినవి చెప్పేస్తుందా ఈ విషయం గిరిజాదేవికి తెలుసా వెంటనే స్నేహలత చాంబరు నుండి గిరిజాదేవికి ఫోనుచేసి జరిగింది చెప్పాను.

వత్సలకి హిప్నటైజ్ చేస్తున్నట్లు తనకి తెలుసునని తనే చేయమన్నానని , వర్రీ అవక్కరలేదని , చెప్పింది గిరిజాదేవి.

ఫోను పెట్టేసి నేను చాంబరులోకి చూసాను. స్నేహలత ప్రశ్నలు అడుగుతోంది. వత్సల జవాబులు చెబుతోంది. పెదిమలు కదిలీ కదల్చనట్లు గొణుగుతోంది. అప్పుడప్పుడు మొహం ప్రశాంతంగా ఉంటోంది. ప్రశ్నలు ఏమిటో తెలియలేదు. కాని అరగంట తర్వాత వత్సల మొహం బిగుసుకోడం ప్రారంభమయింది. కుర్చీలో కదిలింది. మొహంలో చికాకు, ఎక్కువైంది. సడన్ గా కళ్ళు తెరుచుకున్నాయి. మంచి నిద్రచెడి తెలివి వచ్చేసినట్టు వత్సల కళ్ళు ఎర్రగావున్నాయి.

స్నేహలత వత్సల భుజం మీద చెయ్యి వేసి , లేచి చేంబర్ లోకి వెళ్ళమని , చెప్పి, వత్సల లేచి చాంబరులోకి వచ్చేసాక ,స్నేహలత వత్సల కూర్చున్న కుర్చీదగ్గరకి వెళ్ళి చేత్తోతడిమింది.

తర్వాత బాత్రూములోకి వెళ్ళి చేతుల్ని సబ్బుతో కడుక్కుని వచ్చింది. వత్సల చాలా చికాకుగా ఉంది. నేను స్నేహలతనే గమనిస్తున్నాను. ఏప్రశ్నలు అడిగి ఉంటుంది. ఏసమాచారం ఆమెకి తెలిసింది. ఏమిటి చెబుతుంది అని.

షివజ్ సఫరింగ్ ఫ్రమ్ సివియర్ ఎమోషనల్ అప్ సెట్ . మీ అరకుప్రయాణం ముందు ఆమె చాల నార్మల్ , ఎనీహౌ నేను మందిస్తాను. రోజూ రాత్రి పడుకోబోయేముందు వేయండి. నిద్రభంగం కాదు అంది. అని ,ఎవర్ టిన్ , రాసింది.

తర్వాత వత్సల నేను బైటికి వచ్చాం . వత్సలని కారులో కూర్చోబెట్టి ,కారెక్కుతుండగా కంపౌండరు వచ్చి డాక్టరుగారు పిలుస్తున్నారు అని చెప్పాడు . వత్సలని కూర్చోమని నేను స్నేహలత దగ్గరకివెళ్ళాను.

“నేను హిప్నటైజ్ చేస్తుండగా వత్సలకి మధ్యలో బ్రేక్ అయింది ,తెలుసా?”అంది నన్ను చూసి .”అవును అబ్జర్వ్ చేసాను “అన్నాను.

“ఆమె బాగా భయపడింది దేనికో తెలియడం లేదు.”

“ఆ అనుభవం తలపులోకి రాగానే యూరినేషన్ అవుతోంది. అది ఆమెడీప్ స్లీప్ ని డిస్టర్బ్ చేస్తోంది. ఈ వయసులో యూరినేట్ చేసుకునేంత భయంకరమైన సంఘటన ఏం చూసిందో? ఎందుకంత భయపడిందో? తెలియకుండా వుంది?. ఈవిషయం నేను గిరిజాదేవితో మాట్లాడతాను లెండి” అంది స్నేహలత .

నేను వెనక్కి వచ్చేసాను. వత్సల యూరినేట్ చేసుకుందా? అంతలా భయపడిందా ? అనుకున్నాను.

ఈ విషయం విన్న దగ్గర్నించీ నా మనసు పాడైపోయింది. వత్సలకి కాన్పు సరిగా రావాలి ఏమీ అవకూడదు. అన్నీ సరిగా జరిగి మొత్తం ఈ గండం గడిస్తే తిరుపతి కొండకి ఫేమలీతో సహా వస్తానని మొక్కుకున్నాను. అమ్మనేర్పిన నమ్మకం .

....

స్నేహలత మందుల మహత్యం అయితేనేమి తిరుపతి దేవుడి మొక్కువలన అయితేనేమి వత్సల ప్రవర్తనలో ఉన్మాదం బాగా తగ్గింది. రాత్రి పూట నిద్రచెదరటం లేదు . పగలు కూడా నార్మల్ గానే ఉంటోంది.

ఈ విధంగానే వత్సలకి తొమ్మిది నెలలు నిండాయి . డాక్టరు చెప్పిన డేటుకి ఒకరోజు ముందుగా నొప్పులు మొదలయ్యాయి. నొప్పులు మొదలయిన దగ్గర్నించీ వత్సల చూపు మారిపోయింది. ఏదేదో తిడుతోంది. ..కారుకి కొడుకు పుట్టాడా నాకు పుడతాడు. చంపేయకండి. అంటూ ఏదేదో వాగుతోంది. నొప్పులు ఆగిపోయాయి. కాని వత్సలప్రవర్తనలో మార్పురాలేదు. ఇవన్నీ చూసిన డాక్టరు వత్సల సహకరించడం లేదు అని, ఏదో ఫారం తీసుకొచ్చి నా సంతకం తీసుకుని, చిన్న చీటీ ఇచ్చి , ఈగ్రూపు బ్లడ్ రెండుబాటిల్స్ తెమ్మని , సిజేరియన్ చేయడానికి అన్నీ సిద్ధం చేసింది. సిజేరియన్ అయింది. వత్సలకి ఆడపిల్ల పుట్టింది. తల్లీబిడ్డ క్షేమంగా ఉన్నారు. నా మనసు నెమ్మదించింది.

పాపకి లాహిరి అని పేరు పెట్టాను. పురుడు అయిన దగ్గర్నించీ మళ్ళీ వత్సలలో మార్పు , ఆ పాపని ఎదురుగా పెట్టి నా పొట్టచింపి నిన్ను తీసారు . తెలుసా? అని అడిగేది . గట్టిగా నవ్వేది. వంటరిగా ఉన్నప్పుడు ఏడ్చేది. స్నేహలత ఇచ్చిన మందులు వత్సల మీద పని చెయ్యడంలేదు . ఎందకంటే నిద్రలో ఉన్న వత్సలని లాహిరి నిద్రలేపేది . దానికి పాలుఇచ్చి మరి తెల్లవార్లూ నిద్రపోయేది కాదు వత్సల .

ఆయాను పెడదాము పిల్ల విషయం , చూసుకుంటుంది. అని చెప్పాను వత్సలతో . అందుకు వత్సల వొప్పుకోలేదు. ఇంతకు ముందు వత్సలకి ఇప్పుడు వత్సలకి చాలా తేడా వచ్చేసింది. మళ్ళీ స్నేహలత దగ్గరకి తీసుకెళితే , వత్సల మామూలు మనిషిఅవచ్చు . అనిపించింది. కాని హిప్నటైజ్ చేస్తే , ఈసారి చూచాయగా ఏక్సిడెంట్ విషయం స్నేహలతకి తెలుస్తుంది. ఆమె పోలీసులకి తెలియబరచ వచ్చు ఆ తర్వాత కూడా వత్సల బావుంటుందని గేరంటీ ఏమిటి? అనేకమైన ఆలోచనలతో , కొత్తగా తలదూర్చిన పనితో క్షణం తీరిక లేకుండా రెండేళ్ళు గడిపేను ఎందుకంటే?

ఆరోజుల్లోనే గిరిజాదేవి శ్రీనివాసచౌదరిని పరిచయం చేసింది. శ్రీనివాసచౌదరి పూర్వికులు సాలూరుకి దూరంగా రామరాజపురంలో కొంత భూమికొని వ్యవసాయం మొదలుపెట్టారు.అక్కడఆకొండల మధ్యగ్రామాలన్నీ ఆదివాసీలవే ఏసంస్థానాలుగాని ప్రభుత్వాలుగాని వాళ్ళమీద దృష్టిపెట్టినట్టుగాని, పెట్టవలసిన అవసరంగాని లేకపోయింది. స్వాతంత్ర్యం వచ్చాక ఎలక్షన్లలో, ఆవూళ్ళకి దూరంగా ఎక్కడో ఏభూకామందుల ఇంట్లోనో ఆతిధ్యం స్వీకరించి ఎలక్షను కార్యక్రమం అయింది అనిపించేసేవారు. అలాంటి వూళ్ళమధ్యకి చౌదరి కుటుంబం వచ్చింది. ఆకుటుంబానికి అయిదో తరంవాడు శ్రీనివాసచౌదరి ఇతని పూర్వికులు వ్యవసాయంతో పాటు గంజాయి పండించి డబ్బు గడించాడు. డబ్బుతోపాటు కొన్నివందల ఎకరాలు స్వంతం . ఆ రహస్యాల్ని కాపాడడానికి తన బంధువర్గాన్ని పెంచాడు.

ఇప్పుడు రామరాజపురంలో ఓఅరవైగడపలవరకూ చౌదరీ కుటుంబీకులే .అందరికీ శ్రీనివాసచౌదరే పెద్దకానీ చౌదరి పెద్దరికం నచ్చని వాళ్ళూ లేకపోలేదు . ఎలక్షన్లలో ఈవూళ్ళకి దూరంగా ఎక్కడో కూర్చుని ఎలక్షను జరిగే ప్రక్రియ రామరాజపురం శ్రీనివాసచౌదరి ఇంటికి చేరుకుంది. శ్రీనివాసచౌదరి ప్రస్థుతం ఇరవైఏళ్ళుగా ఎమ్. ఎల్ ఎ.గా వుంటూ ఆప్రాంతాన్ని అభివృద్ధి చేస్తున్నాడు . ఆ అభివృద్ధి అంతా చౌదరీ కుటుంబాలకే పరిమితం అని అంటారు. కొందరు. అదికొంత నిజం . అయితే వాటాలు కుదరక వో చౌదరీ కుటుంబంలో వుడుకురక్తం , తనకున్న రాజకీయపలుకుబడినుపయోగించి నక్సలైట్లని వాళ్ళని ఆప్రాంతానికి రమ్మని అది దాక్కోడానికి మంచిప్రదేశం ,అని చెప్పి అక్కడకి రప్పించాడు. నక్సల్స్ కి కూడా అది అనువైన ప్రదేశంగానే కనిపించింది. వీళ్ళ ఆచూకి తెలిసి ఆంధ్రాపోలీసులొచ్చినా ,కొండకి అవతలికి పోయారు. అది ఇంకో రాష్ట్రంలోకి వచ్చేది. ఆంధ్రాపోలీసులకి , కొండదాటే అధికారం , అవసరం వుండేవికావు. నక్సల్ ఏక్టవిటీ వుందని ఎలక్షన్లలో పోలీసులతో సహా వచ్చేది ఎలక్షన్ సిబ్బంది

అప్పుడు చెదురుమదురుగా ఎలక్షన్లు అయేవి . స్వతంత్రం వచ్చిన ముప్పైఏళ్ళకి అక్కడ ప్రజలకి వోట్ల స్పృహకలిగింది. దాంతో శ్రీనివాసచౌదరిగారి పట్టు సడలింది. ఇంతకుముందు నయాపైసాఖర్చవకుండా పడ్డవోట్లు ఇప్పుడు కాస్తో కూస్తో మందుకి ,చీరకి అనే నివాదం మీద ఖర్చుచెయ్యాల్సి వస్తోంది. మగాడికి మందు పోయించడం ఆడవారికి చీరలు పంచడంచెయ్యాల్సి వస్తోంది. ఖర్చు పెరిగింది.

నక్సలైట్లు తిరుగుతున్న ప్రాంతంగా పేరురావడం వల్ల చాలా లావాదేవీలు తగ్గి రాబడి తగ్గిపోయింది. ఈ పరిస్థితినించి ఎలా బయటపడాలో శ్రీనివాసరెడ్డికి అర్థం కాలేదు. అప్పటికి అతను రెండుసార్లు రాజకీయాల్లోకి ఎమ్.ఎల్.ఎఅవడం వల్ల చీఫ్ మినిష్టరు బంధువైన మూర్తిని సంప్రదించాడు . మూర్తి చౌదరే కానీ చౌదరీ శబ్దాన్ని విడిచిపెట్టాడు. చౌదరిత్వాన్ని కాదు . మూర్తికి అప్పటికే రెండోమూడో కాలేజీలు ఉన్నాయి.

ఇద్దరూ కలిసి రామరాజపురం వెళ్ళారు. రామరాజపురం ఎక్కడో ప్రపంచానికి దూరంగా మరో ప్రపంచంలో వుండడం నచ్చింది.

మరో ప్రపంచం మరోప్రపంచం మరోప్రపంచం పిలిచింది అంటే ఇదే అని , శ్రీశ్రీకి వున్న దూరదృష్టికి ఆశ్చర్యపోయాడు మూర్తి. ఈ ప్రపంచంలో దోనెంబరీని ఎంత కరిగిస్తే అంత మేలుజరుగుతుంది. లేదా చాలా భద్రంగా వుంటుంది అనిపించింది. వస్తే రిటర్న్సు వస్తాయి . లేదా నలుపు డబ్బు రంగు మారుతుంది. అనే నిర్ణయానికి వచ్చాడు.

స్థలాన్ని ఎంచి అక్కడ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీ ప్రపోజల్ పంపారు. అది పంపిన పదిరోజులకల్లా ఆ వూళ్ళల్లో ఆచుట్టుప్రక్కలఅడవుల్లో కూంబింగ్ ఆపరేషన్ జరిగింది. ఒకసారి కాదు నాలుగైదుసార్లు అయితే ఈకూంబింగ్ ఆపరేషన్లో పోరాటవీరు లెవరూ దొరకలేదా? దొరికితే ఏం చేసారు?. అన్నది చాలా రహస్యం . దాన్నలా వుంచితే , నక్సలైట్ల వుద్యమానికి భారీగా డబ్బుముట్టచెప్పడం వల్ల వాళ్ళు ఆ ప్రదేశాన్ని వదిలి కొండవతలికి ఇంకో రాష్ట్రంలోకి వెళ్ళారు అనే పుకారు.…, ఏ వుద్యమమేనా రాజకీయం అయితే అంతే . ఏదేమయితే నేమి !

ఇంజనీరింగ్ కాలేజివచ్చింది. మూర్తి కాలేజీ తెచ్చాడు . శ్రీనివాసచౌదరి పెట్టుబడి తెచ్చాడు . కాలేజీ కేంటిన్ శ్రీనివాసచౌదరి తమ్ముడికి , స్టోర్స్ బావమరిదికి , కాలేజీ కన్స్ట్రక్షను శ్రీనివాసచౌదరి అన్నగారికి మొత్తం అరవై కుటుంబాలకి పెత్తందార్లగానో, , డబ్బులేనివాళ్ళకి వుద్యోగరూపంలోనో వుపాధి దొరికింది. వాళ్ళందరి దగ్గర్నించి కాలేజీకి వొకటిరెండు ఎకరాలు కొనుగోలు చేసాడు శ్రీనివాసచౌదరి . ఎక్కువహామీ ఇచ్చినవాళ్ళకి , ఎక్కువ ప్రతిఫలం ఎక్కువ ప్రాముఖ్యం దక్కాయి.

ఇంజనీరింగ్ కాలేజీ మొదలైన రెండేళ్ళకిశ్రీనివాసచౌదరికి ఇంక తన భూములు ఆస్థికి వచ్చిన నష్టం ఏం లేదనే ఆత్మవిశ్వాసం పెరిగింది. మూర్తికి శ్రీనివాసచౌదరి సంగతి బాగా తెలుసు , బలపడే వరకే తన అవసరం ఆ తర్వాత ఏం జరగాలి? , ఏం జరిగితే తను లాభపడతాడు అని ఆలోచించి కాలేజీ డెవలప్ మెంటుకని బేంకులదగ్గర తెచ్చిన సొమ్ముని తనవూర్లో మరో ఇంజనీరింగ్ కాలేజీ కడతాననే నెపంతో భూముల్ని కొన్నాడు. .

కాలేజీని బేంకులకి తాకట్టుపెట్టాడు.కాలేజీ పేరు చెప్పి ఎవరి వ్యాపారం వాళ్ళు పెంచుకుంటున్నారు. అది శ్రీనివాసచౌదరికి నచ్చలేదు. కాలేజీ అతని చెప్పుచేతల్లోవుండలేదు. అందుకే నీదగ్గరకి వచ్చాడు. మేనేజింగ్ పార్టనర్ ని వెదుక్కుంటున్నాడు అంది గిరిజాదేవి.

"ఇప్పుడు అతనికి నేనేవిధంగా సాయపడగలను?"

"మూర్తిని తప్పించే తెలివితేటలు నీ దగ్గరున్నాయి".

"అది అతనే చెయ్యచ్చుగా?"....

“అదంత తేలికకాదు. మూర్తి వెళ్ళాక కాలేజీ నడవదు. శ్రీనివాసచౌదరికి ఆసక్తాలేదు . అతనో మట్టిమనిషి ,ఆపనికి వైట్ కాలర్ మోడస్టీ కావాలి. ,ఆజ్ఞానం శ్రీనివాసచౌదరికి వుంది”

“బావుంది కొత్త ఎసైన్ మెంటు అన్నమాట”

“కాస్త బిజీగా వుంటావు ,ట్రైచెయ్యి....”

కాలేజీకి కొత్తడైరక్టరుగా వెళ్ళా ....

కాలేజీ కుక్కలు చింపినవిస్తర్లావుంది. మూర్తి కాలేజీ మీద ఇంట్రస్టులేదు. పిల్లల ఫీజులు వసూలు చేసి పట్టుకుపోయి తనకొత్తకాలేజీలో పెడుతున్నాడు.

లోన్లు ఇచ్చిన బేంకులు వడ్డీకూడా వసూలు కాక లబోదిబోమంటున్నాయి. కాలేజీస్టాప్ సమయానికి జీతాలందక , చాలా అసహనంగా వున్నారు. అసలు కాలేజీ కొచ్చే కుర్రాళ్ళసంఖ్య( )తగ్గిపోయింది.

నేను డైరక్టర్ గా చేరిన నెలరోజుల్లో విషయం అర్ధం అయింది. చాలా కష్టపడి , మార్కెటింగ్ చేసి ఆఏడాది విద్యార్ధులసంఖ్య పెంచాను. నేతీసుకొచ్చిన విద్యార్ధులరాబడే కాలేజీకి దక్కింది. మూర్తి ప్రాపకం ద్వారా విద్యార్ధుల డబ్బు ఏ ఎకౌంటులోనూ జమ అవలేదు. అన్నింటికీ మించి బోర్డు మీటింగ్ లో నే తెచ్చిన విద్యార్ధుల డబ్బు ఖర్చుకి సంజాయిషీ చెప్పాల్సి వచ్చింది. అదికొంచెం ఇబ్బందిగా అనిపించింది. ఇది ఇంక ఇలా కుదిరేపని కాదని, ఎదురుదాడి మొదలుపెట్టా.

కొందరు విద్యార్ధుల్ని ట్యూషన్ ఫీజు కట్టలేదని , హాస్టలుఫీజు కట్టలేదని నోటీసిచ్చా , వాళ్ళంతా శ్రీనివాసచౌదరి దగ్గరకి వెళ్ళారు. మరి కొందరు విద్యార్ధులు క్వాలిఫికేషన్స్ సరిపోవని వాళ్ళని తీసేస్తున్నట్టు నోటీసిచ్చా. అప్పుడు నేవిసిరినరాయి తగిలింది. మూర్తి ఫోనుచేసి, ఎందుకిలా చేసావన్నాడు. వీళ్ళకి ఎలా సీటొచ్చిందో , నాకైతే అర్ధం కావడంలేదు అన్నా, అంతా అర్ధం అవుతూనేవుంది.

“వాళ్ళంతా డొనేషన్ కట్టారయ్యా “ అన్నాడు.

“ఎంత డొనేషను కట్టినా ఎలిజిబులిటీ వుండాలిగా.”

“డొనేషనే ఎలిజిబులిటీ “

“అందులో చాలా మంది కంపార్టుమెంటులో పాసయారు.”

“పాసయారుకదా “

“వీళ్ళతో సమస్యే “

“నిజమే అందుకే డొనేషన్ కట్టేసారు.”

“డొనేషనొక్కటే పరిష్కారంకాదు.”

“ఎందుక్కాదు.?”

ఇంక నేను బయటపడక తప్పదు. ఈ విషయం తొందర్లోనే తేల్చాలి,అనుకున్నా.

“ప్రతి ఏడాదీ డొనేషను కట్టరు కదండీ” అన్నా.

“డొనేషను వొక్కసారెకదయ్యా కట్టేది.”

“మరి ప్రతీఏడాదీ మాకు సమస్యైపోతున్నారే”

“అదేమిటి అక్కడుండి చదవాలి కదా?”

” చదివితే సరే సమస్యగా మారితే కష్టం కదండీ.”

"అసలు నీవుద్దేశం ఏమిటి?"

"ఏమీ లేదండీ డొనేషను సుఖం మీరు, సమస్య మేము భరించడం కష్టంగా వుంది".

"నువ్వెవరివయ్యా ఆమాట అనడానికి?" అన్నాడు కోపంగా మూర్తి.

మూర్తి ఈ విషయాన్ని బోర్డుఆఫ్ గవర్నర్స్ లో పెట్టాడు. బోర్డులో శ్రీనివాసచౌదరి నా పక్షాన మాట్లాడేసరికి,మూర్తికి అసలు విషయం అర్ధం అయిపోయింది.

కోపంగా "నాకు సెటిల్ చేసెయ్యండి నేను వెళ్ళిపోతా " అన్నాడు.

"సెటిల్ చెయ్యడానికి బేలెన్స్ షీటులో అప్పులవిలవే ఎక్కువుంది."

"అప్పులు కాలేజీ కోసం చేసినవే."

"కానీ కాలేజీకి ఖర్చుపెట్టినట్టులేదు."

"అదెలా?....."

"కాలేజీలో మూడేళ్ళనుండి పెరిగిన ఎసెట్స్ ఏమీలేవు. ..."

ఆఖరికి మూర్తి దారికి వచ్చి "గుడ్ విల్ ఏదీ వుండదా?" అనడిగాడు.

అంటే నేను గోలచెయ్యకుండా మర్యాదగా తప్పుకోడానికి నాకెంత ఇస్తావు. అన్నదే ఆప్రశ్న.

శ్రీనివాసచౌదరి "గుడ్ విల్ ఏముంటుంది మీరుండగానే కాలేజీ పేరు పడిపోయింది."అన్నాడు.

అంటే మూర్తికి అర్ధం అయింది. అంతేకాదు ఆబోర్డ్ ఆఫ్ గవర్నర్స్ మీటింగులో ఇకముందు ఎడ్మిషన్స్ అన్నీ నా అనుమతిలేకుండా జరగకోడదన్న తీర్మానం జరిగింది. అంటే మూర్తిని డమ్మీ చేసేసాం.

ఇది జరిగిన రెండోరోజే ముఖ్యమంత్రి శ్రీనివాసచౌదరిని పిలిచి "ఏమిటి మూర్తిగారు ఏదో చెప్పారు ఆయన మీకాలేజీ చాలా డెవలప్ చేసాడు కదా?" అన్నారు.

శ్రీనివాసచౌదరి మూర్తి విషయం ఎత్తకుండా, "మీ పార్టీకి కోటిరూపాయలు విరాళం ఇద్దామనుకుంటున్నాం సార్, మాకొత్త మేనేజ్ మెంట్ బిల్డింగ్ కి మీపేరు పెడతాం సార్ . మీరు వోపెనింగ్ కి రావాలి." అని చెప్పి పాతికలక్షలు చెక్కు, డెభైఅయిదులక్షలు కేషు ఇచ్చేటట్టు వొప్పందం చేసుకున్నాడు.

"మరి మూర్తిగారో?"అన్నా .

"ఆయనకిచ్చేదాంట్లో ఆ కోటి తగ్గిద్దాం "అన్నాడు.

ఆ రకంగా మూర్తి కాలేజీనుండి నిష్క్రమించాడు. ఆఏడాదినుండి డబ్బుసుఖం స్టూడెంట్ సమస్యల కష్టాలు మేమే అనుభవిస్తున్నాం. అయితే శ్రీనివాసచౌదరి అక్కడితో ఆగలేదు. నేను తన మనిషినని నిర్ధారణ చేసేసుకున్నాడు. మనిషి మనసులో అనేక కోణాలు వుంటాయి. అవి వాళ్ళకే తప్ప ఇతరులకు అందవు. అంది పుచ్చుకోడం కష్టంకూడా. శ్రీనివాసచౌదరి మనసులో కూడా ఏకోణం ఏదోతెలుసుకోడం కష్టం.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments